

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5858/2020
17.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА из ..., Република ..., чији је пуномоћник Милан Грче адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Кристијан Јожеф адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 337/20 од 16.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 337/20 од 16.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 803/19 од 08.06.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име свог дела доприноса за издржавање тужиоца плаћа месечно износ од 6.000,00 динара почев од дана подношења тужбе - 20.05.2019. године па до 07.06.2020. године, а од дана пресуђења - 08.06.2020. године па убудуће док за то постоје законски услови износ од 18.000,00 динара сваког првог до десетог у месецу за текући месец са законском затезном каматом на сваки појединачни износ у случају доцње, и то исплатом на руке мајке тужиоца, док је доспеле рате дужан исплатити одједном у року од 15 дана под претњом извршења, и на тај начин измењена пресуда Основног суда у Новом Саду П2 176/2018 од 15.05.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа од 18.000,00 динара па до траженог износа од 35.400,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 67.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате, у року од 15 дана под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 337/20 од 16.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и пресуда Основног суда у Новом Саду П2 803/19 од 08.06.2020. године потврђена у побијеном делу одлуке о главној ствари којом је усвојен тужбени захтев, измењена одлука о висини доприноса за издржавање садржана у правноснажној пресуди Основног суда у Новом Саду П2 176/2018 од 15.05.2018. године и тужени обавезан да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног тужиоца плаћа месечно преко износа од 15.000,00 динара до

износа од 18.000,00 динара који је досуђен првостепеном пресудом, и у делу којим је одлучено о накнади трошкова поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је правноснажном пресудом П2 176/2018 од 15.05.2018. године обавезан да плаћа издржавање тужиоцу (рођеном ... године) у износу од 12.000,00 динара месечно. Том пресудом измењена је одлука о вршењу родитељског права тако што је одређено да ће мајка бити родитељ који ће самостално вршити родитељско право. Од доношења означене пресуде тужилац са мајком живи у ... где похађа ... разред средње школе. За задовољавање његових потреба сада је неопходан износ од 30.000,00 динара месечно. Мајка тужиоца је запослена и остварује зараду у висини од 1.000 до 1.100 евра месечно. Са тужиоцем живи у изнајмљеном стану за који плаћа закупнину од 500 евра месечно и измирује друге трошкове коришћења стана. У наредних годину дана има кредитно задужење у износу од 133 евра месечно. Тужени са ванбрачном партнерком и двоје деце рођених у ванбрачној заједници (... и ... године) живи у породичној кући својих родитеља, у одвојеном породичном домаћинству. Његова ванбрачна партнерка је по занимању ..., али није запослена и не остварује приходе. За задовољавање потреба деце рођене у ванбрачној заједници месечно је неопходан износ од по 9.000,00 динара. Тужени је предузетник - оснивач радње која се бави ... и у којој је запослено до пет радника. Додатне приходе тужени и његова ванбрачна партнерка остварују издавањем непокретности у закуп, за закупнину у висини од 80 евра месечно. Здравствено стање туженог је погоршано и његова радна способност је умањена за 25% - није способан за послове који захтевају пуну пажњу и концентрацију, психомоторну брзину и реаговање, а због лекова које користи не би требало да ради на висини и да управља моторним возилом. Минимална сума издржавања у време пресуђења износила је 27.020,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Промењене околности које оправдавају измену - повећане висине издржавања одређене претходном одлуком, судови у овом случају правилно налазе у чињеници да тужилац сада похађа средњу школу и да живи у иностранству, што због узраста и трошкова школовања у средини у којој сада живи повећава његове потребе и захтева више средстава за њихово задовољавање. Висина потребних средстава утврђена је у

износу од 30.000,00 динара месечно, што је нешто више од накнаде коју надлежно министарство одређује за храњенике и лица на породичном смештају - минималне суме издржавања из члана 160. став 4. Породичног закона. Нову - повећану висину издржавања, нижестепени судови су одредили правилном применом критеријума предвиђених чланом 160. наведеног закона, водећи рачуна о свим околностима случаја па и оним који се тичу умањене радне способности тужиоца, његовој обавези издржавања двоје малолетне деце рођене у ванбрачној заједници и његовом имовном стању.

Због тога, по оцени Врховног касационог суда, ревизијом се неосновано оспорава правилност примењеног материјалног права.

Тужени ревизијом указује на погрешну примену одредбе члана 160. Породичног закона. По ставу ревидента, оба родитеља би требало да са једнаким износива обезбеди средства неопходна за задовољавање потреба тужиоца, а нижестепеним пресудама он је обавезан да одређеним износом обезбеди 60% потребних средстава. Иако у Породичном закону то није експлицитно речено, старање родитеља са којим дете живи мора се узети у обзир приликом одређивања издржавања, тако да се рад и старање мајке који се свакодневно улаже у негу и подизање тужиоца узима у обзир и цени као њен допринос у његовом издржавању.

Начин испуњења обавезе туженог одређен правноснажном судском одлуком нема утицаја на правилност такве одлуке у погледу испуњености услова за измену висине издржавања и измењеној висини.

Правилна је и одлука о трошковима поступка с`обзиром да је тужилац у основи успео у спору са захтевом за измену висине издржавања због промењених околности.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић